

1. Бевзенко В. М. Примирення в адміністративному судочинстві України: спадок цивільного процесуального законодавства чи дієвий засіб врегулювання публічно-правових спорів? / URL: <http://www.pravoznavec.com.ua/period/article/3971/%C1> (дата звернення : 23.10.2018)

2. Кодекс адміністративного судочинства України: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15> (дата звернення : 23.10.2018)

3. Гевко В.В. Реформа українського правосуддя : очікування та ризики /В.В.Гевко// Вісник Вищої кваліфікаційної комісії суддів України. 2013 р. №4 С.35-38

4. Рекомендації Ради Європи в галузі адміністративного судочинства та адміністративного права : [http://www.scourt.gov.ua/clients/vsu/vsu.nsf/\(documents\)/7442A47E](http://www.scourt.gov.ua/clients/vsu/vsu.nsf/(documents)/7442A47E) B0B374B9C2257D8700495F8B (дата звернення : 23.10.2018)

5. Юхтенко Л. Р. Процедура примирення в адміністративному судочинстві: дискусійні аспекти доцільності застосування / URL : http://yurvisnyk.in.ua/v6_2014/16.pdf (дата звернення : 23.10.2018)

Стефанова Г.Г.,
студентка 4 курсу ННІ № 1 НАВС

ЯКОСТІ ОСОБИСТОСТІ СЛІДЧОГО ЯК ОДИН ІЗ ФАКТОРІВ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

Для успішного виконання завдань забезпечення належного правопорядку і громадської безпеки у державі має бути високий рівень підготовленості працівників Національної поліції до ефективних дій у штатних та екстремальних ситуаціях. Діяльність працівників поліції у надзвичайних умовах вимагає відповідних вмінь і особливих навичок.

Незважаючи на численні спроби знайти загальні підходи, в працях дослідників існує багато визначень особистості, що пов'язано з багатозначністю цього поняття. Точку зору, згідно з якою особистість – це людина, яка є носієм певних якостей, поділяє багато дослідників, особливо психологів, але щодо якостей, які є визначальними, існують різні думки. Так, для В.М. Мясичева – це відношення, для К.К. Платонова – свідомість, для Л.І. Божович – позиції та мотиви тощо [1, с. 235].

Дефіцит часу, невизначеність ситуації, різноманітність завдань, які необхідно розв'язувати, висока відповідальність за наслідки здійснюваних дій та рішень, що приймаються, висока ймовірність підпадання під інтенсивний негативний психологічний (часто й фізичний) тиск – усе це чинники екстремальності, які висувають певні вимоги до особистості кожного працівника органів внутрішніх справ. Працівники Національної поліції як суб'єкти правоохоронної діяльності перебувають у стані тривалого протистояння з конфліктуючими сторонами, що, безумовно, не може не позначитися на психологічній, організаційно-тактичній і технічній готовності до дій в умовах конфлікту [2, с. 180].

Саме за специфікою професійної діяльності слідчий зобов'язаний спілкуватися з різними категоріями людей, діапазон поведінки яких проявляється по-різному: від урівноваженого сприйняття ситуації до відкритих проявів агресії. Тому вміння виявляти причини протиріч, передбачати конфліктні ситуації, керувати поведінкою людей, що беруть участь в конфлікті, стримувати свої емоції, адекватно реагувати на конфлікт є важливими професійними якостями поліцейських.

До особистості слідчого висувається ряд вимог: по-перше, велика кількість інформації, що надходить, потребує не тільки ефективного сприймання, але й вирішення багатьох мислительних завдань, пов'язаних із визначенням причетності інформації до розслідуваної події; по-друге, участь в огляді місця події спеціалістів, понятих, інших осіб вимагає від слідчого організаційних якостей, здібності встановлення міжособистісних контактів, підтримання взаємодії; по-третє, несприятливі об'єктивні (погодно-кліматичні, часові, соціальні, технічні та ін.) та суб'єктивні (особистісні) умови огляду надають діяльності екстремального, психологічно напруженого характеру, що вимагає значної мобілізації інтелектуальних та вольових зусиль [3, с. 27-28].

Найбільш важливими професійними та особистісними якості слідчого є: професійна спостережливість, пам'ять, мислення; наполегливість та цілеспрямованість; розвинені комунікативні здібності; здатність до саморегуляції поведінки [3, с. 51].

На думку Казміренко Л.І., в структурі особистості слідчого розрізняються чотири основні компоненти: рівень моральних якостей та принципів, що розкриваються домінуючою системою цінностей; рівень інтелектуально-пізнавальних якостей (тип мислення, уявлення, спостережливість тощо); характерологічні якості (ініціативність, наполегливість, об'єктивність тощо);

психофізіологічні якості (емоціональність, витривалість, уважність, тривожність, темперамент, тип нервової діяльності).

Досить часто слідчий має справу з протидією розслідуванню – умисною діяльністю, спрямованою на перешкоджання процесу розслідування злочинної діяльності і встановлення істини. Ця протидія може бути безпосередньою або опосередкованою, коли вплив на правоохоронні органи здійснюється через третіх осіб. В основному протидія реалізується через механізм міжособистісного спілкування [3, с. 87-88].

Зокрема можуть поширюватися неправдиві чутки навколо розслідуваної події, організуються пікетування, демонстрації. Одночасно підключаються корумповані зв'язки на різноманітних рівнях. Слідчий у таких ситуаціях перебуває під психологічним та посадовим тиском, матеріали кримінальної справи набувають розголосу, а злочинці – одержують необхідну інформацію про хід розслідування. Захисник використовується також як канал інформації про стан ходу розслідування, а також як суб'єкт, що безпосередньо протидіє ефективному проведенню слідчих дій [3, с. 89].

Таким чином, професіограма особистості слідчого становить багаторівневу ієрархічну структуру, в якій відображені індивідуальні та особистісні якості та навички співробітників Національної поліції, які реалізуються ними в професійній діяльності. Проте, для належного виконання завдань, що стоять перед ними, є не лише високий рівень підготовленості цих працівників до ефективних антикорупційних дій, який досягається розвитком їх особистих навичок, а й набір певних моральних якостей та принципів, що допоможуть працівникові утриматися від бажання отримувати неправомірну вигоду під час виконання своїх обов'язків.

Література:

1. Корнев М.Н., Коваленко А.Б. Соціальна психологія: підручник. – Київ : 1995. – 304 с.
2. Ващенко І.В. 2002. Конфлікти: сучасний стан, проблеми та напрямки їх вирішення в органах внутрішніх справ: монографія. / Ващенко І. В. – Харків : ОВС, 2002. – 256 с.
3. Андросюк В.Г., Казміренко Л.І. Професійна психологія в органах внутрішніх справ. Загальна частина. Курс лекцій. – Київ : Українська академія внутрішніх справ, 1995. – 111 с.